

ת"פ 54142/05/13 - מדינת ישראל נגד אוהד עובדיה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 54142-05-13 מדינת ישראל נ' עובדיה

בפני	כב' השופט בכיר דניאל בארי
בעניין:	מדינת ישראל
	ע"י ב"כ עו"ד שרון אדרי
	נגד
	אוהד עובדיה
המאשימה	ע"י ב"כ עו"ד חלאד סכים
הנאשם	

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של שבל"ר ונטישה לפי סעיף 413 ג' לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, נהיגת רכב ללא רישיון עבירה לפי סעיף 10 (א) לפקודת התעבורה תשכ"א - 1961, פריצה לרכב לפי סעיף 413 ו' לחוק העונשין והפרת הוראה חוקית לפי סעיף 287 (א) לחוק הנ"ל.

כתב האישום בו הודה הנאשם כולל בתוכו שלושה אישומים.

בליל ה - 25.5.13 בת"א השתמש הנאשם ברכב השייך לאביו בלא רשותו והסיע שני אנשים מבלי שיהיה לו רישיון נהיגה.

באישום השני בו הודה הנאשם מצוין כי בליל ה - 26.5.13 התפרץ הנאשם לרכבו של אחר בכך שפתח את דלת הנהג, נכנס לתוך הרכב בכוונה לבצע בו גניבה או פשע.

באישום השלישי הודה הנאשם כי לאחר שחרורו למעצר בית ביום 28.5.13 הפר את תנאי מעצר הבית בכך ששהה ביום 7.10.13 ברחוב רמז ביהוד ללא פיקוח.

הנאשם הוא אדם יליד 1993, בעת ביצוע העבירות הוא היה בן 20.

הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם הם שמירה על רכושו של הזולת וכיבוד החלטות שיפוטיות וכן מניעת פגיעה בעוברי דרך.

לנאשם הרשעה קודמת אחת בגין הסגת גבול פלילית מיום 7.3.13 (ת"פ 16715-06-12). בגין תיק זה תלוי ועומד נגד הנאשם מאסר מותנה בן חודשיים.

הנאשם הופנה לשירות המבחן. מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם סובל מגמגום חמור המקשה עליו לשוחח. הנאשם היה עצור בתיק זה בין 7.6.13 ל - 12.6.13. הנאשם היה במעצר בית למשך כחודשיים ובהמשך ניתנה לו אפשרות לעבוד ולהמציא במעצר בית לילי בלבד.

הנאשם החל לקבל טיפול פסיכולוגי פרטי שנמשך כשנה. הנאשם מסר כי בעבר עשה שימוש בסמים, בבדיקות שנערכו לו בשירות המבחן לא נמצאו שרידי סמים.

השירות התרשם כי הנאשם הוא אדם צעיר בעל קשיים תפקודיים ורגשיים וקושי הסתגלות למסגרות שונות.

השירות התרשם כי נוכח נכונותו של הנאשם להתמיד בטיפול הפסיכולוגי, תמיכת בני משפחתו והשתלבותו במסגרת תעסוקתית, קיים שינוי חיובי במצבו.

מתחם הענישה ההולם בעבירה שבאישום הראשון נע בין מאסר מותנה למאסר קצר.

מתחם הענישה ההולם באישום השני נע בין מאסר קצר ל - 9 חודשי מאסר.

מתחם הענישה ההולם באישום השלישי נע במאסר מותנה למאסר קצר.

שירות המבחן המליץ להעדיף במקרה זה את השיקול השיקומי, להאריך את המאסר המותנה ולהטיל על הנאשם לבצע של"צ בהיקף של 150 שעות.

התביעה עתרה להפעיל את המאסר המותנה ולגזור על הנאשם מאסר מצטבר.

ההגנה ביקשה לאמץ את המלצות שירות המבחן.

הפניתי את הנאשם לממונה על עבודות השירות על מנת לבחון את כשירותו לבצע עבודות שירות.

הממונה קבע כי נוכח מצבו הפסיכולוגי של הנאשם, בשלב זה הוא לא יכול לשבצו לביצוע עבודות שירות.

אין ספק כי נהיגה ללא רישיון פריצה לרכב בכוונה לגנוב, הן עבירות חמורות.

ככלל ראוי לגזור עונש מאסר בגין עבירה של פריצה לרכב, במקרה זה התרשמתי כי הנאשם עשה מאמצים ניכרים להשתלב בעבודה ולהתגבר על בעיותיו הפסיכולוגיות. להשלמת התמונה יצוין כי הוריו של הנאשם חלו במחלת הסרטן ובחודש ספטמבר אמו נפטרה מהמחלה, האב נמצא במצב קשה וילדיו לרבות הנאשם מטפלים בו.

לאחר שנתתי דעתי למכלול הנסיבות הגעתי לידי מסקנה, נוכח גילו הצעיר של הנאשם, המלצות שירות המבחן והנסיבות שפורטו לעיל, כי יש במקרה זה מקום להעדיף את האינטרס השיקומי.

לאור כל האמור לעיל אני מחליט להאריך את המאסר המותנה התלוי ועומד נגד הנאשם בשנתיים החל מהיום.

אני מטיל על הנאשם ביצוע עבודות של"צ בהיקף של 150 שעות בהתאם לתוכנית שתגובש על ידי שירות המבחן.

אני מפעיל את ההתחייבות על סך 1,000 ₪. סכום זה ישולם על 30.3.15.

העתק יועבר לשירות המבחן.

בגין העבירות של הפרת הוראה חוקית ונהיגה ללא רישיון נהיגה, אני גוזר על האשם שלושה חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירה לפי סעיף 10 (א) לפקודת התעבורה וסעיף 287 (א) לחוק העונשין.

אני פוסל את הנאשם מלהחזיק או לקבל רישיון נהיגה למשך חמישה חודשים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"ג שבט תשע"ה, 02 פברואר 2015, בהעדר הצדדים.